

3. Конструктивно – будівельні ігри в корекції розвитку дітей, що мають порушення зору

У дитини з порушеним зором через відсутність координуючої та корегуючої ролі функції зору самостійно не формується розвиток координації рук, що призводить до затримки розвитку дрібної моторики, уповільнення інтересу до оточуючого. Через відсутність стимулу, дитина спонтанно не простягає руку, щоб схопити предмет, стає пасивною. Практика роботи з незрячими та слабозорими дошкільниками показала, що мляві і малорухливі або напружені пальці в процесі проведення спеціальних вправ, ігор для їх укріплення, розвитку їх гнучкості, вправності, сили та вправ на розслаблення пальців і кистей рук позитивно впливають на розвиток компенсаторних можливостей дітей з порушеннями зору. Рухаючи пальчиками, дитина розвиває власні мозкові структури. Наші пальці можна назвати найдосконалішим і незамінним мозковим тренажером. Збудження центру моторики завдяки процесу іррадіації збуджує зоровий та мовленнєвий центри, які знаходяться поруч. Цьому дуже сприяють конструктивні ігри, крім того, збільшується поріг чутливості, що особливо важливо для незрячих дітей та дітей з низькою гостротою зору.

Основним моментом конструювання є аналітико-синтетична діяльність в процесі обстеження предметів. Вона дає змогу встановити структуру об'єкту та його частин, зрозуміти логіку їх з'єднання. Так, наприклад, башня, що має завузкий фундамент, падає. Аналітико-синтетична діяльність дозволяє вибрати способи конструювання. В аналізі зразка та виборі способів конструювання дитині допомагає не само по собі зорове сприйняття, а **спеціально організована** пізнавальна діяльність. Дитина обстежує не тільки основні якості предметів (форму, пропорції, величину та інше), але, перед усім, їх специфічні конструктивні якості (стійкість, рівновагу, міцність та інше). Хоча дитина створює конструкцію з метою її практичного використання, в ній відтворюються функції реальної споруди. У зв'язку з цим, дитина має можливість використовувати будь-яку свою модель в іграх. Тобто, конструктивна діяльність має спільні риси з конструктивно-технічною діяльністю дорослих: процес відтворення підкоряється практичному призначенню конструкції. Ця діяльність й цікава дітям тому, що вони бачать результат своєї праці і можуть використовувати конструкції у своїх іграх.

В процесі конструювання формуються елементарні математичні уявлення, розвивається вміння орієнтуватися у просторі, закріплюються знання про

геометричні фігури, їх елементи. Діти навчаються читати схеми, в них розвивається здатність усно передавати свої знання, точно формулювати свої думки. Розвиваються всі розумові функції, що надає змогу розвинути творчі здібності. Про вплив мануального розвитку на розвиток розумових функцій було відомо ще у II віці до н. е. в Китаї.

Під час конструювання в дітей, що мають пошкодження або недорозвинення зорового аналізатору формується вміння фіксувати погляд на предметі (стало та динамічно), розвиваються кольоро-та-формосприйняття, оптична увага, контурний, формений, бінокулярний та стереоскопічний зір, укріплюються окопорові м'язи.

Отже, корекційна спрямованість конструктивно-будівельних ігор полягає в тому, щоб сприяти накопиченню в дітей чуттєвого досвіду, розвитку зорових та сенсорних функцій, координованих рухів рук, удосконаленню навичок обстеження предмета, активізації мислення та мови дітей, компенсації зорових порушень.

